

РЕШЕНИЕ

№ 443

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 12.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7895** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по подадена жалба от Ж. П. С. - началник на Регионален отдел „Национален строителен контрол” („РО НСК”) – В., срещу издадената от главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол Заповед № РД-16-311/31.07.2012 г., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

Оспорващият, посредством представляващия го в съдебното производство адвокат пледира за отмяна на заповедта, като оспорва да е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение. С подробно аргументирани доводи твърди, че по време на дисциплинарното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и заповедта не съответства на материалния закон. Заявена е претенция за възстановяване на разноски за водене на делото, представляващи заплатено възнаграждение за адвокат, в размер на 250 лева.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата, изразявайки становище за законосъобразност на заповедта. Допълнително е представил и писмена защита.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на страните и доказателства, съдържащи се в административната преписка приема за установено следното.

Подателят на жалбата Ж. П. С. е изпълнявал по служебно правоотношение длъжността „началник” на Регионален отдел „Национален строителен контрол” – В., при Регионална дирекция за национален строителен контрол „Северозападен район”.

От обстоятелствената част на оспорената заповед се установява, че заместник – началник на ДНСК е изготвил до началника си Доклад, изх. № СЧР-1936-11-884/05.07.2012 г. (л. 32 от делото), в който е изложил констатации от извършена проверка по досието на проведена държавна приемателна комисия (ДПК) на строеж: „Фотоволтаична електроцентрала”, находяща се в урегулирани поземлени имоти в [населено място], Област В.. Установено било, че жалбоподателят С., в качеството си на началник на РО „НСК” – В. е издал Заповед № ДК-08-ВД-35/21.06.2012 г., с която назначил държавна приемателна комисия за същия строеж. След изготвяне от Комисията на протокол, обр. 16 началникът на регионалния отдел е издал и разрешение за ползване на обекта. Контролиращият орган е констатирал още, че в състава на приемателната комисия, назначена от жалбоподателя, не са били включени представители на Регионалната инспекция по околна среда и води – В. (РИОСВ) и на Регионалната здравна инспекция – В. (РЗИ), с което според него е нарушена разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 3 от Наредба № 2 от 31.07.2003 г., „за въвеждане в експлоатация на строежите в Р. Б. и минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти”, цитирана в процесната оспорвана заповед само като „Наредба № 2/2003 г.”. Изложено е още, че: последица от това нарушение е неподписване на протокола, обр. 16 от служители на РИОСВ и на РЗИ, което пък е причина да не може да бъде установено съответствие с изискванията на чл. 169, ал. 1, т. 3 и т. 5 ЗУТ и чл. 14, т. 3 от Наредба № 2/2003 г.; към заповедта за назначаване на приемателната комисия е приложено положително становище от Х. Р. - инженер в [фирма], без да е представено пълномощно за упълномощаването му от страна на управителя на фирмата – възложител на фотоволтаичната централа – [фирма], с което е нарушен чл. 5, ал. 1 от Наредба № 2/2003 г. Тези доводи по същество представляват дисциплинарното обвинение срещу държавния служител.

Докладът е послужил като повод на началника на ДНСК да образува със заповед (л. 35) дисциплинарно производство срещу Ж. П. С. и да му определи срок за представяне на писмени обяснения. Такива са дадени на 20.07.2012 г. (л. 36), а в протокол от 23.07.2012 г. (л. 40) са описани обясненията, които е дал и пред дисциплинарнонаказващия орган. Позовавайки се на доклада, възприемайки изцяло констатациите му, главният секретар на ДНСК издал оспорената Заповед № РД-16-311/31.07.2012 г., като наложил дисциплинарно наказание „забележка”, приемайки, че държавният служител не е изпълнил служебните си задължения „по чл. 21, ал. 1 ЗДСл. и по длъжностната характеристика” и „е извършил виновно дисциплинарно нарушение на основание чл. 89, ал. 2, т.1 ЗДСл.”.

Подадената от Ж. П. С. жалба против Заповед № РД-16-311/31.07.2012 г. е процесуално допустима.

Видно от съдържанието на заповедта, на жалбоподателя е вменено извършването на дисциплинарно нарушение „неизпълнение на служебните задължения” - чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл. От текста на заповедта може да бъде направено предположение, че според наказващия административен орган неизпълнението на служебните задължения, в качеството на началник на РО „НСК” – В. се изразява в това, че държавният служител: 1. е издал заповед за определяне състава на държавната приемателна комисия, в която е следвало да включи, но не е включил представители на РИОСВ-В. и на РЗИ – В.; 2. в документите за обекта не било представено пълномощно от управителя на фирмата – възложител на обекта, с което е упълномощил инж. Р. да

участва в приемателната комисия; 3. (цитат) „кметът на [община] одобрил парцеларен план на трасето, през което да преминава кабелната линия за присъединяване на фотоволтаичните централи (вероятно към елетропреносната система на страната), но имотът 73036, през който преминава кабелната линия е с начин на трайно ползване – нива, като не е налице решение на поземлената комисия за земеделски земи за утвърждаване на трасето на поземление имот, в нарушение на чл. 22 от Закона за опазване на земеделските земи”. Възпроизведени са и изложените от държавния служител в писмените му обяснения защитни твърдения, но липсват мотиви, защо същите са приети за неоснователни. Жалбоподателят е обяснил, че: по т. 1 - не е включил в състава на комисията експерти от РИОСВ и от РЗИ, защото строежът (фотоволтаична централа) не попада сред обектите с обществено предназначение, съгласно § 1, т. 9 ДР на Закона за здравето, съответно, в Приложения №№ 1 и 2 от Закона за опазване на околната среда и в процеса на издаване на разрешението за строеж от тези институции не са били предявени претенции по отношение на обекта; по т. 2 - Юн Ф. Ли – управител на [фирма] е упълномощил инж. Р. с пълномощно от 21.06.2012 г. с нотариална заверка на подпис и дата, да участва в приемателната комисия; по т. 3 – кметът на [община] е издал заповед за учредяване право на преминаване, а Общинската служба по земеделие с М. е издала удостоверение за това, че строежът е нанесен в КВС на землището на селото, като липсата на решение на поземлената комисия за утвърждаване на трасето не е основание да бъде отказано приемане на строежа, съгласно чл. 14 от Наредба № 2/2003 г.

Жалбата е основателна, като Съдът споделя по принцип част от аргументите на оспорващия, изложени в жалбата му.

Начинът, по който държавният служител дължи да изпълнява служебните си задължения е дефиниран в чл. 21, ал. 1 ЗДСл. така: „Държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация”. Конкретните му задължения се определят с длъжностната характеристика (ал. 2 на чл. 21). За да ангажира дисциплинарна отговорност на държавния служител за извършено нарушение „неизпълнение на служебни задължения”, наказващият административен орган следва да установи и докаже, че служителят не е изпълнявал задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно и/или изпълнението му не съответства на законите и на устройствения правилник. Доказването на всяко едно от тези деяния е свързано задължително с ясното и конкретно посочване на това, какво е било дължимото точно, добросъвестно и безпристрастно поведение, съответно, кои разпоредби е нарушил държавният служител. Тези изисквания не са спазени в процесния случай. Дисциплинарното обвинение се изразява в абстрактно посочване, че се касае за „нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДСл. и по длъжностната характеристика” (без да е посочено, кое задължение е било пренебрегнато), и е извършено „виновно дисциплинарно нарушение на основание чл. 89, ал. 2, т.1 ЗДСл.”. Така, ответникът не се е съобразил с изискванията за форма на административния акт, регламентирани в чл. 97, ал. 1, т.4, т. 5 ЗДСл. Ответникът, в обжалваната заповед не е изложил и мотиви, защо не приема обясненията на служителя, респ., защо според него са правилни именно констатациите, отразени в доклада на заместник – началника на ДНСК. В крайна сметка от текста на заповедта не е възможно да бъде направен категоричен извод, дали и защо наказващият орган счита, че жалбоподателят е извършил деяния,

съставляващи неизпълнение на служебни задължения. Според чл. 5, ал. 1, т. 3 от Наредба № 2/2003 г., в състава на ДПК се включват „представители на ДНСК, както и на специализираните контролни органи, а ал. 2 уточнява, че „съставът на комисията се определя съобразно конкретния строеж от органа, който издава заповедта за назначаването ѝ”, следователно последният разполага с правото на оперативна самостоятелност. Конкретният строеж, според Съда не представлява обект с обществено предназначение, предвид изброяването, дадено в § 1, т. 9 ДР 33, което да налага намеса от страна на органите на държавния здравен контрол (чл. 19, ал. 2, т. 7, т. 11 33). Строежът не е и сред инвестиционните предложения, включени в Приложения №№ 1 и 2 ЗООС, за които се изисква изготвяне на екологична оценка или ОВОС. Ако обаче ответникът е считал обратното, той е следвало да обоснове и мотивира становището си. В административната преписка се съдържа и пълномощно (л. 37), с което представляващият [фирма] – възложител по договор за строителство на фотоволтаична централа в [населено място] е упълномощил Х. И. Р. да представлява дружеството, включително участвайки в процесната ДПК. Обстоятелството, че със Заповед № ОТ-05-791/06.07.2012 г. заместник-началник на ДНСК е решил, че може на основание чл. 91, ал. 1 АПК да оттегли издаденото от жалбоподателя Разрешение за ползване на фотоволтаичната централа, № ДК-07-ВД-42/28.06.2012 г. не означава, че деянията на последния осъществяват от обективна и от субективна страна състава на дисциплинарното нарушение, което му е вменено.

В заключение, оспореният административен акт е издаден в резултат на неправилно прилагане на материалноправните норми на чл. 89, ал. 2, т. 1 и чл. 21, ал. 1 ЗДСл., понеже дефинираните деяния, извършени според наказващия орган от страна на жалбоподателя, не представляват неизпълнение на служебни задължения. Заповедта не съдържа мотиви относно обстоятелствата, изброени изчерпателно в чл. 97, ал. 1, т. 4, т. 5 ЗДСл. и въведени като задължителни реквизити на акта, с който се налага дисциплинарно наказание. Наличието на тези пороци обуславя отмяна на процесната заповед, като неправилна и незаконосъобразна, на основанията, по смисъла на чл. 146, т. 2 и т. 4 АПК.

Този изход на съдебния спор определя като основателна заявената от оспорващия претенция за присъждане на разноски за водене на делото. Представено е доказателство (л. 200) за заплатено на адвоката – пълномощник възнаграждение в размер на 250 лева, които следва да бъдат възстановени от ответника.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Ж. П. С. - началник на Регионален отдел „Национален строителен контрол” („РО НСК”) – В., издадената от главния секретар на Дирекцията за национален строителен контрол Заповед № РД-16-311/31.07.2012 г., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да възстанови на Ж. П. С. – ЕГН: [ЕГН], [населено място], Област В., [улица] заплатеното възнаграждение за адвокат, в размер на 250 лв. (двеста и петдесет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния

административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: